

د ملگرو ملتونو عمومي غونډه او د افغان چارواکو کمزوری دریځ

تیره اوونۍ د ملگرو ملتونو اوو شپيتمه کلنۍ عمومي غونډه تر سره شوه. په دې غونډه کې د نړۍ د شاوخوا ۱۲۰ هیوادونو ولسمشرانو، لومړیو وزیرانو، د بهرنیو چارو وزیرانو او نورو جگپوړو چارواکو گډون کړي وه. ولسمشر حامد کرزي په خپل وار د ملگرو ملتونو عمومي اسمبلي ته وینا وکړه. د پاکستان له خاوری پر کونړ ولایت راکیتی بریدونه، له تور لست څخه د ځینو طالب مشرانو د نومونه ایستل، د سولې په پروسه کې د پاکستان همکاری او دا چې د ترهگرو مرکزونه د افغانستان له پولو بهر دي، د نوموړي د وینا مهم ټکي ول. یو شمیر افغان شنونکي د افغانستان واقعیتونو ته په کتو سره د ملگرو ملتونو په عمومي اسمبلي کې د ولسمشر کرزي دریځ ډیر ضعیفه بولي او وایي نوموړي و نشول کرای چې د افغانستان د خلکو غوښتنې او اړتیاوې په هغه بڼه چې اړتیا یې وه، له نړیوالو سره شریکي کړي.

ولسمشر کرزي په خپله وینا کې وویل که د افغانستان پر خاوره د پاکستاني ځواکونو بریدونه دوام وکړي، نو دا به د دواړو هیوادونو ترمنځ اړیکي خراب کړي. شنونکي وایي، پاکستاني ځواکونه له شاوخوا یوه کال راهیسي نیغ په نیغه د افغانستان پر ځمکنۍ بشپړتیا او ملي حاکمیت تیری کوي او د افغانستان پر خاوره هر ورځ لسگونه توغندي توغوي. خو د هیواد لومړی کس یوازې پر دې بسنه کوي، چې د دغو بریدونو دوام بنایي اړیکي خراب کړي. هغه د پښتو مثل دی، چې وایي « یو پتی ریشقه یې وخوره، د یې لا مړه بولي».

پاکستاني ځواکونو په تیر یوه کال کې د افغانستان پر خاوره تر ۵۰۰۰ ډیر توغندي ورولي، لسگونه بې گناه افغانان یې وژلي، د هغوي کورونه او استوگنځایونه یې نړولي، میلیونه افغانی زیان یې ور اړولی او لسگونه زره کسان یې له خپلو پلرنیو کلیو او کورونو څخه گډې کولو ته اړ کړي، خو د حیرانتیا خبره دا ده، چې ولسمشر کرزي لا هم اړیکي خراب او خړ پر نه بولي. شنونکي وایي، په ملگرو ملتونو کې د افغان ولسمشر او د هغه د بهرنیو چارو د وزیر زلمي رسول همدا کمزوری دریځ د دې لامل شو، چې پاکستاني ځواکونه پر کونړ سربیره د ننګرهار پر سرحدی ولسوالیو هم د توغندیو بریدونه پیل کړي.

د ملگرو ملتونو په عمومي اسمبلي کې د افغانستان په پرتله د پاکستان دریځ خورا پیاوړی و. په داسې حال کې چې پاکستان په بنکاره په خپله لمن کې ترهگر روزي، هغوي تجهیزاتي او په افغانستان کې پر افغان او نړیوالو ځواکونو او دیپلوماتیکو سیمو د بریدونو پلانونه ورته جوړوي او ټوله نړۍ هم پرې خبره ده، خو بیا هم پاکستاني چارواکو په خپلو ویناوو کې په ټینگه له امریکا څخه وغوښتل، چې ژر تر ژره د دوی په خاوره کې پر ترهگرو د بې پیلوټه الوتکو بریدونه ودروي، ځکه دا بریدونه د دوی پر ملي حاکمیت تیری دی.

د ملگرو ملتونو په عمومي اسمبلي کې د ولسمشر کرزي د وینا بل مهم ټکی د امنیت شورا له تور لیست نه د ځینو طالب مشرانو د نومونو د ایستلو غوښتنه وه. د ولسمشر کرزي دا غوښتنه هم د ځینو سیاسي کړیو له غبرگون سره مخامخ شوه. دوی وایي ولسمشر کرزي له ځانه د داسې کسانو مدافع وکیل جوړ کړی، چې د هغوي په امر هره ورځ په افغانستان کې ځانمرکي او وسله وال بریدونه ترسره کيږي او لسگونه بې گناه ملکي افغانانو، بنځو، ماشومانو او سپین بڼو ته مرگ ژوبله پکې اوړي. دوی وایي طالبانو تر دې دمه د افغانستان له اوسني نظام سره د سولې لپاره یو کوچنی گام هم نه دی پورته کړی او تل په زغرده وایي، غوره بولي چې د اوسني نظام پر ځای له امریکا او ناتو سره خبرې وکړي، خو د حکومت لومړی درجه کس بیا هم طالبان خپل وروڼه بولي او له تور لیست څخه د هغوي د مشرانو د نومونو د ایستلو غوښتنه کوي.

ولسمشر کرزي ملگرو ملتونو ته په خپله وينا کې يو ځل بيا دې ته هم اشاره وکړه، چې د ترهگرو مرکزونه د افغانستان له پولو بهر او دا چې افغانان بايد نور د ترهگري پر ضد د روانې جگړې قرباني نه شي. هغه په ورته وخت کې د افغانستان د سولې په پروسه له پاکستان څخه د رښتيني همکارۍ غوښتنه هم وکړه. شنونکي وايي د ولسمشر دا څرگندونې له يوې خوا يوه بله نقض کوي او هم له عمل سره توپير لري. په دې مانا چې ولسمشر کرزي له يوې خوا په غير مستقيم ډول نړيوالې ټولني ته وايي، چې ترهگر او د هغوي مرکزونه له افغانستان څخه بهر د پاکستان په خاوره کې دي او تاسې پسي بايد هلته ورشئ، او بل خوا بيا له پاکستان څخه غواړي، چې په افغانستان کې د سولې په ټينگښت کې مرسته او همکاري وکړي. شنونکي وايي، ولسمشر پر دې ښه پوهيږي، چې د ده د دولت پر وړاندې جنګيدونکي ډلې په پاکستان کې مرکزونه لري او هلته د روزنې، تجهيز او منظم کيدو زمينه ورته برابره شوې، خو بيا يې هم له دغه هيواد سره د ستراتيژيک تړون د لاسليکيدو پريکړه کړې ده. دوی وايي له پاکستان سره په داسې حال کې د ستراتيژيک تړون پريکړه شوي، چې دغه هيواد هره ورځ زموږ پر خاوره لسګونه توغندي راولي، زموږ د حکومت مخالفې وسله والې ډلې روزي او ملاتړ يې کوي، د افغانستان د سولې په پروسه کې همکارۍ ته هيڅ ليوالتيا نه څرګندوي او دمګړۍ د نړيوالې ټولني له خوا انزوا شوي، يوازي د اسلام اباد په ګټه ده او افغانستان ته هيڅ ګټه نه لري.

د ملگرو ملتونو په عمومي اسمبلۍ کې څه په کار وه؟

د افغانستان ستونزې بايد په ډيره مدبرانه او جدې توګه د ملگرو ملتونو په عمومي غونډه کې مطرح شوي وي. بايد نړيوالې ټولني ته په ډاګه ويل شوي وي، چې لا هم په افغانستان کې جګړه روانه ده او افغانان لا هم خپلو اصلي او حقه غوښتنو ته نه دي رسيدلي. نړيوالې ټولني ته بايد په ټينګار سره ويل شوي وي، چې له افغانستان څخه تر وتلو وړاندې بايد پر پاکستان فشار واچوي، چې د افغانستان پر وړاندې له دوه مخي سياست څخه لاس واخلي او د افغانستان د سولې په بهير کې رښتيني همکاري وکړي.

ولسمشر کرزي بايد په خپلو خبرو کې نړيوالې ټولني ته هغه ژمني وريادي کړې وي، چې دوی افغانستان ته د راتګ پر مهال له افغانانو سره کړې وي. افغان چارواکو په دې مهمه نړيواله غونډه کې بايد د افغانستان په مسله کې ښکېلو هيوادونو ته په زغرده ويلي وي، چې دوی بايد يوازې د ځان لپاره جګړه پای ته ونه رسوي، بلکې افغانانو ته هم بايد ډاډ ورکړي چې نور به د اور په لمبو کې نه سوځي. افغان ولسمشر بايد په دې غونډه کې د نړۍ پر هيوادونو او په ځانګړې توګه پر امريکا، روسيې، چين، انگلستان، هند، پاکستان، ايران په زغرده غوښتي وي، چې په افغانستان کې د سياسي، اقتصادي او پوځي سيالۍ پر ځای همکاري وکړي او ټول سره خپلې ګټې داسې همغږې کړي، چې د افغانستان د ملي ګټو او ملي حاکميت پر زيان نه وي.

په امريکا کې د «ستري لوبي او سيمه ييزو مقرراتو» په نوم په يو تازه چاپ شوي کتاب کې په افغانستان کې د نړۍ د ځواکمنو هيوادونو او ګاونډيو رول ته ډيره ښه اشاره شوې ده. د دغه مهم کتاب ليکوال الکساندر کولي وايي، د افغانستان په مسله کې د نړۍ ښکېل ځواکمن هيوادونه او د افغانستان ګاونډي په ډيرو برخو کې د خپل نفوذ او پياوړتيا لپاره له يو بل سره په سيالۍ کې بوخت دي او په ډيرو کوچنيو برخو له يو بل سره همکاري کوي. کولي وايي، دغه هيوادونه په هغو برخو کې مرستې کوي، چې غواړي هلته ډير نفوذ تر لاسه کړي.

الکساندر کولي وايي موږ بايد له ياده ونه باسو، چې د نړۍ دغه زبرځواکونه په سيمه کې بيلابيلې موخي تعقيبوي، خو دوی بايد په خپلو کې همکاري او ګډپوهاوی ولري. دی زياتوي، «د امريکا متحد ايالتونه هڅه کوي، چې په افغانستان کې د خپل ماموريت لپاره د امنيت او لوژيستيک په برخو کې د سيمي د هيوادونو همکاري تر لاسه کړي. چين اقتصادي برخې ته لومړيتوب ورکوي او تر اوسه يې د سيمي له څو هيوادونه سره ستر اقتصادي تړونونه لاسليک کړي دي. دغه هيواد همدا راز هڅه کوي چې په ګاونډ کې يې ثبات او پرمختګ واکمن وي. روسيه بيا په سيمه کې د خپل باور او حيثيت د ترلاسه کولو په فکر کې ده او هڅه کوي د يوه ځواکمن هيواد په توګه خپل دفاعي دريځ پياوړي وساتي.» کولي وايي «روسيه غواړي د خپل پر لور حرکت وکړي او له امريکا او چين سره په سيالۍ کې په پاکستان کې ځان ته ځای پيدا کړي. که څه هم امريکا او چين نه مني، چې د پاکستان پر سر په سيالۍ کې کيوتې دي، خو پاکستان په خپل وار له دغو دواړو هيوادونو سره لويه پيل کړې ده. تاسې به وګورئ، چې روسيه هم ډير ژر د ارام سمندرګي او سويلي اسيا په سيمو کې د نفوذ تر لاسه کولو ته لومړيتوب ورکړي.»

نو څرگنده ده، چې په داسې يوه پېچلې سياست او د تاريخ په دې حساس پړاو کې د افغانستان له اوسنۍ ادارې څخه د بڼه مدیریت او پر چارو د کنترول هيله بې ځايه ده. د نړۍ د زبرځواکونو او د سيمې د پياوړو هيوادنو له گټو سره د خپلو گټو همغږي کول يوه پياوړي او مدبر مشرتابه او کارنده ادارې ته اړتيا ده. که د افغانستان په اوسنۍ اداره، سياستونو او مشرتابه کې بدلون رانه شي، نو خدای مکره د نابودۍ داسې کڼدي ته به مو وړ واچوي، چې ژغورل به مو بيا ناممکن وي.

پای